

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

Číslo jednací
ČTÚ-3 424/2012-606/XIII.vyř.

Praha
1. dubna 2014

Předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a podle § 107 odst. 11 a § 127 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, vydává v řízení zahájeném dne 6. 10. 2011 pod čj. ČTÚ-3 424/2012-606 na návrh navrhovatele, společnosti ha-vel internet, s.r.o., IČO: 253 54 973, se sídlem Olešní 587/11A, 712 00 Ostrava, právně zastoupené JUDr. Pavlem Zajícem, advokátem, se sídlem Nad Porubkou 2355, 708 00 Ostrava - Poruba, proti odpůrci, společnosti ERKOR OSTRAVA, s.r.o., IČO: 274 67 163, se sídlem 28. října 1168/102, 702 00 Ostrava, právně zastoupené Mgr. Ing. Hanou Továrkovou, advokátkou, se sídlem tř. Kpt. Jaroše 1844/28, 602 00 Brno, o zaplacení 1.154.802,- Kč s přísl. vč. DPH, toto

rozhodnutí:

- I. Návrh navrhovatele na uložení povinnosti odpůrci zaplatit cenu za neuhrazené faktury za poskytnuté služby elektronických komunikací za období srpen 2010 až prosinec 2010 a smluvní pokuty v celkové výši 1.154.802,- Kč včetně DPH s příslušenstvím, se podle § 141 odst. 7 správního řádu zamítá.
- II. Navrhovatel je povinen zaplatit odpůrci k rukám jeho právního zástupce náhradu nákladů řízení ve výši 12.584,- Kč vč. DPH, do 15 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám právního zástupce odpůrce.

Odůvodnění:

Navrhovatel doručil dne 6. 10. 2011 správnímu orgánu (v té době odbor pro severomoravskou oblast) návrh na rozhodnutí sporu, kterým se domáhal, aby správní orgán uložil odpůrci povinnost uhradit navrhovateli částku za neuhrazené faktury za poskytnuté služby elektronických komunikací za období srpen 2010 až prosinec 2010, a smluvní pokuty v celkové výši 1.154.802,- Kč včetně DPH s příslušenstvím. Doručením návrhu bylo zahájeno správní řízení. Ve svém návrhu na zahájení správního řízení navrhovatel uvedl, že dne 15. 7. 2008 uzavřel s odpůrcem Smlouvu o poskytování služeb elektronických komunikací č. 20080618 (dále jen „Smlouva“). Dle tvrzení navrhovatele neuhradil odpůrce následující faktury za poskytnuté služby v celkové výši 569.940,- Kč vč. DPH takto:

Faktura č. 2100300259 na částku 113.988,- Kč vč. DPH splatná dne 30. 8. 2010,
Faktura č. 2100300259 na částku 113.988,- Kč vč. DPH splatná dne 11. 9. 2010,
Faktura č. 2100300259 na částku 113.988,- Kč vč. DPH splatná dne 11. 10. 2010,
Faktura č. 2100300259 na částku 113.988,- Kč vč. DPH splatná dne 11. 11. 2010,
Faktura č. 2100300259 na částku 113.988,- Kč vč. DPH splatná dne 11. 12. 2010,

K poslední z uvedených faktur byl dle tvrzení navrhovatele vystaven v měsíci prosinci 2010 dobropis na částku 66.187,- Kč. Celková neuhrazená částka vyúčtovaná výše uvedenými fakturami tak byla ponížena na 503.753,- Kč vč. DPH.

Dále dle svého tvrzení navrhovatel od Smlouvy platně odstoupil a následně vyúčtoval odpůrci fakturou č. 2101700006 smluvní pokutu ve výši 651.049,- Kč splatnou dne 29. 12. 2010. Celková částka požadovaná navrhovatelem po odpůrci tak činí 1.154.802,- Kč. K návrhu byly připojeny kopie následujících listin: Smlouvy, tři specifikací služeb na jednotlivých adresách, kde byly služby poskytovány, Všeobecných podmínek, vyúčtování smluvní pokuty ze dne 15. 12. 2010, odstoupení od Smlouvy ze dne 2. 12. 2010 a faktur výše uvedených, které navrhovatel navrhl jako důkazy na podporu svých tvrzení. Navrhovatelem tvrzený dobropis nicméně nebyl v průběhu řízení správnímu orgánu doložen ani navržen jako důkaz, který by měl být správním orgánem proveden.

Dne 13. 1. 2012 navrhovatel doplnil svůj návrh tak, že podal totožný návrh na elektronickém formuláři v souladu s § 129 zákona o elektronických komunikacích.

Dne 22. 2. 2013 byla doručena žádost navrhovatele o poskytnutí ochrany proti nečinnosti. Navrhovatel zde uvedl, že z jemu dostupných informací mělo být o jeho návrhu rozhodnuto v lednu 2013, což se nestalo. Správní orgán se žádostí zabýval a po jejím přezkoumání stanovil předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu správnímu orgánu lhůtu pro vydání rozhodnutí do 31. 5. 2013. Dne 10. 4. 2013 vyrozuměl správní orgán účastníky o zahájení správního řízení, ale administrativním nedopatřením uvedl jako datum zahájení řízení den 13. 1. 2012, kdy byl správnímu orgánu doručen návrh na elektronickém formuláři. Vyrozumění o zahájení správního řízení bylo doručeno prostřednictvím datových schránek právnímu zástupci navrhovatele dne 12. 4. 2013 a odpůrci dne 10. 4. 2012.

Na vyrozumění o zahájení správního řízení zareagoval odpůrce prostřednictvím svého právního zástupce dne 18. 4. 2013, kdy vnesl námitku věcné nepřislusnosti správního orgánu. Odpůrce v námitce uvedl, že dle jeho názoru není věcně příslušný správní orgán - odbor pro Severomoravskou oblast, ale předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu, neboť se jedná o spor podle § 127 zákona o elektronických komunikacích, jde o spor mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti. Dále odpůrce podáním, doručeným dne 22. 4. 2013 uplatnil náklady právního zastoupení v řízení před správním orgánem. K námitce věcné nepřislusnosti správního orgánu sdělil správní orgán účastníkům dopisem ze dne 24. 4. 2013, že dle jeho názoru nejde o spor podle § 127 zákona o elektronických komunikacích, neboť se jedná o spor o uhrazení dluhu, a nejde tedy o spor ohledně povinnosti přístupu nebo propojení.

Odpůrce se ve věci samé vyjádřil ve svém podání ze dne 7. 5. 2013, doručeném správnímu orgánu dne 9. 5. 2013, když uvedl, že ve sporném období, tedy srpen 2010 - prosinec 2010 neexistoval mezi navrhovatelem a odpůrcem žádný smluvní vztah. Uvedl rovněž, že za odpůrce Smlouvu podepsal Ing. Josef Vizváry, který nikdy nebyl jednatelem, ani prokuristou odpůrce. Navrhl, aby správní orgán vyzval navrhovatele k doložení důkazu o tom, že Ing. Josef Vizváry byl oprávněn předmětnou Smlouvu za odpůrce podepsat. Odpůrce dále odmítl, že by mu ve sporném období poskytoval navrhovatel jakékoli služby a zároveň popřel, že by jakékoli služby od navrhovatele v dotčeném období odebíral. Navrhl, aby správní orgán vyzval navrhovatele k předložení důkazu o tom, že tvrzené služby odpůrci skutečně poskytl. Dále odpůrce namítl, že ujednání o úroku z prodlení i smluvní pokutě jsou neplatná pro rozpor se zákonem a poukázal v této souvislosti na nález Ústavního soudu ČR sp. zn. I. US 728/10 a rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu

čj. 13 613/2008-603, týkající se stejné problematiky. Rovněž podotkl, že navrhovatel provedl demontáž svého zařízení dne 17. 9. 2010 a od tohoto data proto ani žádné služby odpůrci poskytovat nemohl.

Dne 16. 5. 2013 sdělil správní orgán účastníkům datum a čas, kdy mají možnost vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí. Ještě téhož dne bylo toto sdělení prostřednictvím datových schránek doručeno právním zástupcům obou stran řízení. V reakci na to se dne 27. 5. 2013 dostavila právní zástupkyně odpůrce za účelem nahlédnutí do spisu. Současně správnímu orgánu předala vyjádření ve věci, kde konstatuje ukončení Smlouvy ke dni 31. 8. 2009, a to z důvodu dohody stran v rámci uzavřené Dohody o narovnání ze dne 31. 8. 2009 (dále jen „Dohoda o narovnání“). Dohodu o narovnání podepsal za odpůrce Ing. Josef Vizváry na základě plné moci, udělené mu jednatelem odpůrce. Notářsky ověřenou kopii Dohody o narovnání i kopii plné moci předložil odpůrce společně s vyjádřením, a navrhl ji jako důkaz k prokázání skutečnosti, že Smlouva byla dohodou stran ukončena ke dni 31. 8. 2009.

Následně dne 28. 5. 2013 nahlédl do spisu i právní zástupce navrhovatele, a téhož dne doručil správnímu orgánu vyjádření ve věci. Navrhovatel ve vyjádření shrnuje chronologii případu. Navrhovatel předně uvádí, že po celou dobu poskytování služeb odpůrce žádným způsobem nerozporoval, že by nedošlo k uzavření Smlouvy nebo, že by snad služby nebyly navrhovatelem poskytovány. Za navrhovatelem poskytnuté služby odpůrce řádně platil cenu sjednanou ve Smlouvě. V srpnu roku 2009 odpůrce oslovil navrhovatele se žádostí o předčasné ukončení Smlouvy. Podle navrhovatele skutečným důvodem žádosti odpůrce o ukončení smluvního vztahu s navrhovatelem byly ryze obchodní důvody, neboť se v dané době chystala koupit všechny obchodní podíly odpůrce společnost PODA a.s., IČO: 258 16 179, se sídlem 28. října 1168/102 Ostrava-Mariánské Hory (dále jen „společnost PODA“). Společnost PODA se následně skutečně stala a dosud také je jediným společníkem odpůrce, přičemž navrhovatel tvrdí, že společnost PODA se ve svém podnikání soustřeďuje na poskytování služeb elektronických komunikací a poskytuje také obdobné služby, jež poskytoval navrhovatel odpůrci. Z uvedených důvodů proto navrhovatel předpokládal, že společnost PODA měla zájem na tom, aby mohla sama poskytovat obdobné služby své dceřiné společnosti (odpůrci).

Navrhovatel ve svém vyjádření dále uvedl, že v rámci vstřícného přístupu ke svým zákazníkům byl ochoten přistoupit na návrh odpůrce ukončit předmětný smluvní vztah, avšak pouze za podmínky, že odpůrce zajistí uzavření nové smlouvy a dodržení podmínek Smlouvy mezi navrhovatelem a jiným subjektem, kterému bude navrhovatel do ukončení doby trvání původní Smlouvy poskytovat své služby minimálně ve stejném finančním rozsahu, jako tomu bylo v případě Smlouvy uzavřené mezi navrhovatelem a odpůrcem. Takovým subjektem byla společnost Agola Systém s.r.o., IČO: 285 84 945, se sídlem Ostrava, Výstavní 1928/9 (dále jen „společnost Agola Systém“). Důvodem, proč navrhovatel podmiňoval předčasné ukončení Smlouvy uzavřením smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací s jiným subjektem, který bude plnit závazky vyplývající ze Smlouvy a za jejichž splnění bude odpůrce ručit, byly údajné předchozí špatné zkušenosti navrhovatele spočívající v nesolventnosti nového zákazníka. Odpůrce se shora uvedenou podmínkou navrhovatele souhlasil. Navrhovatel, odpůrce a společnost Agola Systém uzavřeli dne 31. 8. 2009 Dohodu o narovnání, jejímž předmětem bylo ukončení Smlouvy mezi navrhovatelem a odpůrcem za předpokladu splnění výše uvedených podmínek obsažených v části II. písmeno a), b) a c) Dohody o narovnání.

Navrhovatel následně uzavřel dne 1. 9. 2009 smlouvu č. 20090825 o poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací se společností Agola Systém. Jak navrhovatel uvádí, na základě uzavřené Dohody o narovnání a smlouvy se společností Agola Systém, nastal stav, kdy navrhovatel přestal poskytovat služby odpůrci a současně začal poskytovat služby společnosti Agola Systém.

Dopisem ze dne 25. 11. 2009 odpůrce začal, dle tvrzení navrhovatele, zpochybňovat platnost uzavřené Dohody o narovnání, na který navrhovatel nereagoval, neboť v té době společnost Agola Systém řádně své závazky hradila až do dubna 2010, kdy přestala platit.

S ohledem na skutečnost, že nebyly dle navrhovatele splněny podmínky uvedené v Dohodě o narovnání, má navrhovatel za to, že Smlouva platila i nadále po celý rok 2010, což dle tvrzení navrhovatele ostatně vyplývá i ze zpochybnění platnosti Dohody o narovnání samotným odpůrcem. S odkazem na shora uvedené skutečnosti proto začal navrhovatel poskytovat služby opět odpůrci a také je začal měsíčně účtovat až do doby odstoupení od Smlouvy pro její podstatné porušení v prosinci 2010.

Navrhovatel tak vyúčtoval odpůrci cenu za poskytnuté služby dle Smlouvy za období od srpna 2010 do prosince 2010. Vzhledem k tomu, že odpůrce podstatně porušil své povinnosti ze Smlouvy, navrhovatel od Smlouvy odstoupil a vyúčtoval odpůrci sjednanou smluvní pokutu ve výši celkových ušlých plateb, odpovídajících přesné době scházející od předčasného ukončení Smlouvy do uplynutí sjednané doby, a to včetně neúplných měsíců.

Navrhovatel se dále ve svém podání vyjádřil ke skutečnostem uvedeným ve vyjádření odpůrce. K námitce odpůrce o neexistenci smluvního vztahu mezi navrhovatelem a odpůrcem v období srpen až prosinec 2010 z důvodu, že Smlouva byla za odpůrce podepsána osobou, jež nebyla oprávněna jménem odpůrce jednat, navrhovatel poukázal na ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, jež stanoví: „Kdo byl při provozování podniku pověřen určitou činností, je zmocněn ke všem úkonům, k nimž při této činnosti obvykle dochází.“ Navrhovatel proto konstatuje, že oprávnění Ing. Josefa Vizváry k podpisu Smlouvy vyplývá z činnosti, kterou byl při provozování podniku odpůrcem pověřen. Navrhovatel rovněž zdůrazňuje, že na základě Smlouvy, podepsané za odpůrce údajně neoprávněnou osobou, odpůrce v období od července 2008 do srpna 2009 řádně hradil faktury za poskytnuté služby dle Smlouvy. Současně navrhovatel poukazuje v této souvislosti na plnou moc z počátku roku 2009, jež byla Ing. Josefu Vizváry k zastupování odpůrce udělena a na základě které Ing. Josef Vizváry podepsal za odpůrce veškeré specifikace služeb, o jejichž zaplacení v tomto sporu jde.

Navrhovatel dále uvádí, že trvá na tom, že i v období od srpna 2010 až do prosince 2010 poskytoval odpůrci služby dle Smlouvy a je jen věcí odpůrce, zda tyto služby v daném období využíval. K tvrzení odpůrce, že od prosince 2009 odebíral služby elektronických komunikací od své mateřské společnosti, nemůže jít k tíži navrhovatele. Právě tato skutečnost dle mínění navrhovatele potvrzuje, že úmyslem odpůrcem bylo předčasně ukončit Smlouvu s navrhovatelem tak, aby za závazky nového, avšak nikoliv solventního zákazníka, odpůrce již neručil.

Navrhovatel dále nesouhlasí se závěry odpůrce, že ze žádosti navrhovatele ze dne 17. 9. 2010, adresované společnosti PODA, o povolení přístupu k zařízením navrhovatele za účelem jejich demontáže, lze vyvozovat, že navrhovatel nemohl poskytovat odpůrci služby dle Smlouvy po demontáži zařízení, neboť navrhovatel svou shora uvedenou žádostí žádal o povolení přístupu za účelem demontáže zařízení, jejichž prostřednictvím poskytoval své služby společnosti Agola Systém.

K námitce odpůrce o neplatně sjednaném úroku z prodlení navrhovatel předně uvádí, že nepředstavuje podstatu daného sporu, přesto navrhovatel trvá na svém stanovisku, že byla výše smluvního úroku z prodlení 0,5 % denně sjednána v souladu se zákonem. Navrhovatel k vznesené námitce dále zdůrazňuje, že Smlouva byla uzavřena mezi podnikateli (nikoli mezi podnikatelem a spotřebitelem), a odpůrce svým poukazem na neplatnost sjednaného úroku z prodlení sám sebe, coby odborníka a profesionála, staví do role subjektu, který na základě vlastní svobodné a vážně míněné vůle není schopen posoudit dokumenty a smlouvy, které uzavírá. K námitce odpůrce ohledně absolutně neplatně sjednané smluvní pokuty navrhovatel konstatuje, že smluvní pokuta je v bodě 7.4 Všeobecných obchodních podmínek navázána nikoliv na odstoupení navrhovatele od

Smlouvy, ale na podstatné porušení povinností odpůrce specifikovaných v bodě 6.2 Všeobecných obchodních podmínek.

Navrhovatel dále uvádí, že má za to, že správní orgán odpůrcem vznesenou námitku věcné nepříslušnosti posoudil zcela v souladu se zněním zákona o elektronických komunikacích. Závěrem navrhovatel navrhuje, aby správní orgán jeho návrhu v plném rozsahu vyhověl, a zavázal odpůrce k náhradě nákladů řízení.

Na základě výzvy správního orgánu ze dne 29. 5. 2013 odpůrce předložil dne 10. 6. 2013 požadované vyjádření k podání navrhovatele ze dne 27. 5. 2013, v jehož úvodu se plně ztotožňuje s popisem chronologie případu, popsané navrhovatelem. Pro posouzení daného případu je však dle odpůrce stěžejní posouzení znění Dohody o narovnání, tj. zda došlo k ukončení smluvního vztahu mezi navrhovatelem a odpůrcem. K tvrzení navrhovatele o tom, že dopisem ze dne 25. 11. 2009 odpůrce začal zpochybňovat platnost uzavřené Dohody o narovnání, odpůrce uvádí, že takovéto tvrzení navrhovatele je nepravdivé.

Odpůrce se dále k tvrzení uvedeným navrhovatelem vyjádřil v podání ze dne 10. 6. 2013. Zde nad rámec již uvedeného doplňuje, že z Dohody o narovnání a k ní přiloženého zmocnění je zřejmé, že Dohodu o narovnání podepsal Ing. Josef Vizváry jakožto zmocněnec. Z plné moci vyplývá, že Ing. Josef Vizváry byl zmocněn (bod 3. plné moci) zastupovat odpůrce při uzavírání, změně nebo ukončování obchodněprávních a občanskoprávních smluv týkajících se běžného provozu společnosti, na základě nichž nedochází ke vzniku závazků společnosti přesahujících částku 2.000.000,- Kč v každém jednotlivém případě.

Odpůrce doložil dopis ze dne 25. 11. 2009 adresovaný navrhovateli. Z něho vyplývá, že odpůrce navrhovateli sdělil, že Ing. Josef Vizváry nebyl zmocněn k tomu, aby činil jménem odpůrce jednostranné ručitelské prohlášení a aby zavazoval odpůrce k závazkům přesahujícím částku 2.000.000,- Kč s tím, že odpůrce navrhovateli sdělil, že nesouhlasí s překročením oprávnění ve věci ručitelského prohlášení. Jak je z textu dopisu zřejmé, zpochybňoval odpůrce výhradně ručitelské oprávnění. Ukončení smluvních vztahů s navrhovatelem odpůrce nikdy nezpochybňoval. Dále odpůrce podotkl, že navrhovatel se choval zcela v souladu s uzavřenou Dohodou o narovnání, když přestal poskytovat služby odpůrci a začal je naopak poskytovat společnosti Agola Systém. Odpůrce dle vlastního tvrzení nechápe, z čeho navrhovatel dovozuje fakt, že Smlouva platila po celý rok 2010, když Smlouva byla ukončena Dohodou o narovnání ke dni 31. 8. 2009. Dále odpůrce rozporuje tvrzení navrhovatele o tom, že začal služby opět poskytovat odpůrci. Zařízení, které bylo demontováno, bylo totéž zařízení, na kterém navrhovatel poskytoval služby odpůrci a následně i společnosti Agola Systém. Dle názoru odpůrce nese navrhovatel důkazní břemeno o tom, že odpůrci byly služby ve sporném období poskytovány.

Dle odpůrce je dále zřejmé, že Dohoda o narovnání platně ukončila právní vztahy navrhovatele a odpůrce ze Smlouvy, a to ke dni 31. 8. 2009. Odpůrce rovněž opět rozporoval platnost ujednání, pokud jde o úroky z prodlení a smluvní pokutu. Poukázal také na fakt, že v insolvenčním řízení, vedeném se společností Agola Systém, se navrhovatel domáhal pouze zákonných úroků z prodlení, smluvní pokuty však nikoli, přitom i v případě společnosti Agola Systém navrhovatel odstoupil od smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací s touto společností. Závěrem odpůrce navrhl správnímu orgánu, aby předmětný návrh v celém rozsahu zamítl a priznal odpůrci náhradu nákladů řízení.

Na uvedené vyjádření reagoval navrhovatel podáním ze dne 20. 6. 2013, kde uvedl některé další skutečnosti, které považoval za relevantní. Objasňuje zde mj. některé okolnosti spolupráce se společností Agola Systém. Dále zde navrhovatel uvádí, že díky nesouhlasu odpůrce s překročením zmocněncova oprávnění ze dne 25. 11. 2009 přestaly být nejpozději dne 2. 9. 2010 splněny podmínky uvedené v Dohodě o narovnání. Dále navrhovatel reaguje na vyjádření odpůrce ze dne 27. 5. 2013 tak, že opětovně prohlašuje, že v důsledku dopisu odpůrce ze dne 25. 11. 2009 a v důsledku odstoupení navrhovatele od smlouvy uzavřené se společností Agola Systém nebyla původní Smlouva ukončena, a to ani Dohodou

o narovnání. Faktury, zasílané navrhovatelem odpůrci pak byly zasílány zcela vědomě, nikoli vinou administrativního pochybení.

Správní orgán dne 24. 6. 2013 sdělil účastníkům, že mají možnost vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí, a stanovil jim příslušný termín a čas. Dokument byl téhož dne doručen prostřednictvím datových schránek právním zástupcům navrhovatele i odpůrce.

Dne 4. 7. 2013 nahlédl do spisu pan Petr Čegan jako zástupce odpůrce (na základě substituční plné moci), a následně dne 9. 7. 2013 se ve věci odpůrce opětovně vyjádřil. Ve svém podání uvedl, že nikdy nezpochybil samotný smluvní vztah, nesouhlas vyslovený v dopise ze dne 25. 11. 2009 se týkal pouze ručitelského prohlášení. Dále podotýká, že pokud měl navrhovatel za to, že nejsou splněny podmínky Dohody o narovnání, měl možnost od ní odstoupit. To ovšem navrhovatel neučinil, a namísto toho nyní tvrdí, že se právní vztah obnovil „sám od sebe“, což je dle odpůrce v rozporu s textem Dohody o narovnání. Dále odpůrce uvádí, že navrhovatel žádným způsobem neprokázal, že skutečně začal opětovně poskytovat odpůrci služby, a že má za prokázané, že navrhovatel si sám zařízení odmontoval dne 23. 9. 2010, a proto odpůrci žádné služby poskytovat ani nemohl. Odpůrce také připomíná, že navrhovatel měl sjednán stejný úrok z prodlení a smluvní pokutu i se společností Agola Systém. Do insolvenčního řízení však tyto nároky nepřihlásil, dle názoru odpůrce zjevně v obavě, že tyto nároky budou insolvenčním správcem popřeny.

Předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu, jako správní orgán I. stupně, dne 10. 10. 2013 vyznamenal účastníky o změně funkční příslušnosti v rozhodování sporu, z důvodu, že se jedná o spor mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti, a je tedy třeba rozhodovat podle § 127 zákona o elektronických komunikacích. Vyrozumění bylo téhož dne doručeno prostřednictvím datových schránek právním zástupcům navrhovatele i odpůrce.

V podání ze dne 23. 10. 2013 navrhovatel uvedl, že bere na vědomí změnu funkční příslušnosti správního orgánu, a dále zopakoval chronologii celého případu. Odpůrce reagoval podáním ve věci dne 25. 10. 2013, jehož obsahem bylo rovněž vzetí na vědomí skutečnosti, že byla změněna funkční příslušnost, a shrnutí celého případu.

Správní orgán dne 5. 11. 2013 vyznamenal účastníky o provedení dokazování, a také o možnosti seznámit se s podklady před vydáním rozhodnutí. Právním zástupcům obou účastníků bylo vyrozumění prostřednictvím datových schránek doručeno dne 6. 11. 2013. V návaznosti na to se dne 21. 11. 2013 uskutečnilo provádění důkazů ve věci. K dokazování se dostavili právní zástupci obou stran. Při dokazování provedl správní orgán důkazy těmito listinami:

Smlouva o poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací ze dne 15. 7. 2008, číslo 20080618, včetně Všeobecných podmínek
Specifikace služby havel IP Service ke smlouvě č. 20080618 ze dne 15. 7. 2008, č. specifikace i-1A-080619,
Kvalita služeb - garance parametrů služby ze dne 15. 7. 2008 ke specifikaci č. i-1A-080618,
Specifikace služby havel IP Service ke smlouvě č. 20080618 ze dne 31. 1. 2009, č. specifikace i-1B-090127,
Kvalita služeb - garance parametrů služby ze dne 31. 1. 2009 ke specifikaci č. i-1B-090127,
Specifikace služby havel IP Service ke smlouvě č. 20080618 ze dne 28. 6. 2009, č. specifikace i-2A-090618,
Kvalita služeb - garance parametrů služby ze dne 28. 6. 2009 ke specifikaci č. i-2A-090618,
Faktura č. 2100300259 na částku 113.988,- Kč vč. DPH, splatná dne 30. 8. 2010,
Faktura č. 2100304322 na částku 113.988,- Kč vč. DPH, splatná dne 11. 9. 2010,
Faktura č. 2100304826 na částku 113.988,- Kč vč. DPH, splatná dne 11. 10. 2010,
Faktura č. 2100305325 na částku 113.988,- Kč vč. DPH, splatná dne 11. 11. 2010,
Faktura č. 2100305832 na částku 113.988,- Kč vč. DPH, splatná dne 11. 12. 2010,
Odstoupení navrhovatele od smlouvy č. 20080618 ze dne 2. 12. 2010 s dodejkou,

Oznámení o vyúčtování smluvní pokuty navrhovatele ze dne 15. 12. 2010 s dodejkou,
Faktura č. 2101700006 na částku 651.049,- Kč, splatná dne 29. 12. 2010,
Dohoda o narovnání ze dne 31. 8. 2009, uzavřená mezi navrhovatelem, odpůrcem
a společností Agola systém s.r.o., IČO: 28584945,
Plná moc odpůrce pro Ing. Josefa Vizváry ze dne 2. 1. 2009,
Oznámení nesouhlasu zmocnitele s překročením zmocněncova oprávnění ze dne
25. 11. 2009,
Žádost o povolení ke vstupu ze dne 17. 9. 2010,
Potvrzení o převzetí zařízení ze dne 23. 9. 2010.

Téhož dne rovněž nahlédli právní zástupci obou účastníků do spisu. Právní zástupce navrhovatele se ke shromážděným podkladům před vydáním rozhodnutí do protokolu nevyjádřil, právní zástupkyně odpůrce do protokolu uvedla, že k podkladům nemá připomínky.

Dne 26. 11. doručil právní zástupce odpůrce správnímu orgánu vyčíslení nákladů řízení dle § 10 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb - převzetí zastoupení, seznámení se s podklady rozhodnutí, vyjádření ze dne 7. 5. 2013, vyjádření ze dne 27. 5. 2013, vyjádření ze dne 10. 6. 2013, vyjádření ze dne 9. 7. 2013, 23. 10. 2013, a účast při provádění dokazování dne 21. 11. 2013. Celkem si právní zástupce odpůrce nárokoval na nákladech řízení částku 8.000,- Kč za 8 úkonů právní služby, a částku 2.400,- Kč za režijní paušál ve výši 300,- Kč u každého výše uvedeného úkonu. Celkem tedy vyčísлил právní zástupce odpůrce náklady řízení na částku 10.400,- Kč, k čemuž je dle jeho sdělení nutno ještě připočíst DPH, neboť právní zástupce odpůrce je plátcem DPH, přičemž osvědčení o registraci k DPH již do spisu dříve založil.

* * *

Na základě shromážděných podkladů a po jejich posouzení správní orgán I. stupně konstatuje následující.

Správní rozhodnutí musí být vydáno v souladu se zákonem, a to orgánem, který je k vydání takového rozhodnutí příslušný. Správnímu orgánu je z vlastní činnosti známo, že jsou oba účastníci řízení osobami vykonávajícími komunikační činnosti, což i účastníci potvrdili.

Věcně i funkčně příslušným správním orgánem k projednání a rozhodnutí daného sporu je předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu, neboť dle ustanovení § 127 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích rozhoduje předseda Českého telekomunikačního úřadu spory mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti nebo mezi těmito osobami a jinými podnikateli působícími v jiném členském státě, v jejichž prospěch existuje povinnost přístupu nebo propojení na základě návrhu kterékoli ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Správní orgán I. stupně je přesvědčen, že je k rozhodování ve věci příslušný, neboť spor dle tvrzení navrhovatele vznikl z důvodu neuhrazené ceny za služby elektronických komunikací (poskytování přístupu k síti Internet), které byly blíže specifikovány navrhovatelem v jeho návrhu na zahájení správního řízení. Jednalo se tedy o činnost prováděnou podle zákona o elektronických komunikacích.

Při rozhodování ve věci vycházel správní orgán z příslušných ustanovení zákona o elektronických komunikacích, z obecných právních předpisů a z důkazů navržených účastníky správního řízení v jeho průběhu.

Jak je uvedeno v § 141 odst. 4 správního řádu, ve sporném řízení vychází správní orgán z důkazů, které byly účastníky navrženy. Pokud navržené důkazy nepostačují ke zjištění stavu věci, může správní orgán I. stupně provést i důkazy jiné. Neoznačí-li účastníci důkazy potřebné k prokázání svých tvrzení, vychází správní orgán při zjišťování stavu věci

z důkazů, které byly provedeny. Správní orgán I. stupně může též vzít za svá skutková zjištění shodná tvrzení účastníků.

Mezi účastníky je sporná povinnost k úhradě faktur, tvrzená navrhovatelem v návrhu na zahájení správního řízení, vyúčtování smluvní pokuty, a dále to, zda byla Smlouva ukončena a k jakému datu.

Na základě tvrzení účastníků, o kterých není mezi účastníky sporu, a provedeního dokazování dospěl správní orgán k těmto závěrům. Dne 15. 7. 2008 byla mezi navrhovatelem a odpůrcem uzavřena Smlouva. Konkrétní jednotlivé služby, které navrhovatel odpůrci poskytoval, pak byly dohodnuty jednotlivými specifikacemi služeb. První specifikace služeb č. i-1A-080618 byla mezi účastníky dohodnuta rovněž dne 15. 7. 2008. Touto specifikací služeb bylo sjednáno poskytování služeb odpůrci na adrese Ostrava, Dr. Martinka 1508/3. Na této adrese měla být poskytována služba internetu GL Standard 100 Mbps se závazkem na dobu 24 měsíců, cena služby činila 64.990,- Kč měsíčně, jednorázový poplatek za připojení do sítě pak činil 25.000,- Kč. Součástí specifikace služeb byla technická specifikace služeb, ve které byly popsány mj. i technické parametry služby. Uvedená specifikace služeb byla nahrazena specifikací služeb č. i-1B-090127 ze dne 31. 1. 2009, když poskytovaná služba byla změněna na službu internetu GL Standard 120 Mbps se závazkem na dobu 24 měsíců s tím, že cena služby se nezměnila. Dne 28. 6. 2009 byla dále mezi stranami sjednána specifikace služeb č. i-2A-090618 na 36 měsíců, a to na adrese Ostrava, Ahejukova 6/2795. Dle této specifikace služeb měla být v daném místě poskytována služba internetu GL Standard 50 Mbps se závazkem na 36 měsíců, a to za cenu 30.000,- Kč měsíčně, jednorázový poplatek za připojení do sítě pak činil 24.990,- Kč. Žádný z účastníků řízení nezpochybnil v průběhu řízení platnost uzavřené Smlouvy a jednotlivých specifikací služeb.

Správní orgán I. stupně z předložených důkazů dále zjistil, že navrhovatel vyúčtoval odpůrci celkovou cenu za poskytnuté služby elektronických komunikací ve výši 503.753,- Kč a to pěti fakturami, každou na částku 113.988,- Kč vč. DPH, se splatností ke dni 30. 8. 2010, 11. 9. 2010, 11. 10. 2010, 11. 11. 2010, 11. 12. 2010, přičemž z poslední faktury pak navrhovatel požadoval uhradit toliko částku 47.801,- Kč vč. DPH, a to na základě navrhovatelem tvrzeného vystaveného dobropisu. Navrhovatel měl posléze od Smlouvy odstoupit, a to dopisem ze dne 2. 12. 2010, adresovaným odpůrci, který si předmětný dokument dle údajů na dodejce převzal dne 13. 2. 2010. Na základě navrhovatelem tvrzeného odstoupení od Smlouvy vyúčtoval navrhovatel odpůrci také smluvní pokutu ve výši 651.049,- Kč, a to dopisem ze dne 15. 12. 2010, přičemž k dopisu byla přiložena příslušná faktura se splatností 29. 12. 2010.

Správní orgán I. stupně se tedy musel zabývat oprávněností tvrzeného titulu, na jehož základě navrhovatel požadoval zaplacení částky uvedené v petitu návrhu. Odpůrce totiž doložil správnímu orgánu úředně ověřenou kopii Dohody o narovnání, uzavřené mezi navrhovatelem (v Dohodě o narovnání označen jako „poskytovatel“), odpůrcem (v Dohodě o narovnání označen jako „původní objednatel“) a společností Agola Systém (v Dohodě o narovnání označena jako „nový objednatel“). V Dohodě o narovnání bylo sjednáno, že stávající Smlouva uzavřená mezi navrhovatelem a odpůrcem dne 15. 7. 2008 bude ukončena ke dni podpisu Dohody o narovnání (která byla podepsána dne 31. 8. 2009) za předpokladu splnění dále sjednaných podmínek. Mezi ty patřilo, že Agola Systém uzavře s navrhovatelem novou smlouvu místo odpůrce na částku, která bude minimálně ve výši nerealizovaného plnění původní Smlouvy. Další podmínkou bylo, že odpůrce bude mít splněny vůči navrhovateli veškeré závazky, plynoucí zejména z původní Smlouvy, a konečně třetí podmínkou bylo, že odpůrce bude ručit navrhovateli za závazky společnosti Agola Systém, a to maximálně do výše celkového závazku původního objednatele.

Za navrhovatele byla Dohoda o narovnání podepsána Ing. Pavlem Halfarem a za společnost Agola Systém Ing. Bětou Šimáčkovou, oba byli ke dni podpisu Dohody o narovnání jednatelem uvedených společností s právem za společnost samostatně jednat

a podepisovat. Za odpůrce byla Dohoda o narovnání podepsána Ing. Josefem Vizváry. Ten sice ke dni podpisu Smlouvy nebyl statutárním orgánem odpůrce, nicméně byla mu odpůrcem udělena plná moc. Plná moc byla udělena na dobu od 2. 1. 2009 do 31. 12. 2009, a byla podepsána Ing. Oldřichem Malým, který byl ke dni 2. 1. 2009 jednatelem společnosti a byl oprávněn za společnost jednat a podepisovat samostatně. Z obsahu plné moci doložené správnímu orgánu I. stupně plyne, že Ing. Josef Vizváry byl odpůrcem zmocněn mj. ke všem úkonům souvisejícím s plnou mocí. Finanční omezení ohledně výše závazku, který může zmocněnec uzavřít je obsaženo toliko v článku 3 plné moci, a to ve výši 2.000.000,-Kč, když tento článek obsahuje oprávnění k uzavírání, změně a ukončování obchodněprávních a občanskoprávních smluv. Současně byl Ing. Josef Vizváry dle plné moci oprávněn ke všem úkonům souvisejícím s touto plnou mocí. Dle názoru správního orgánu I. stupně tak mohl uzavřít i Dohodu o narovnání včetně ručitelského závazku. Dohoda o narovnání je totiž zjevně úkonem souvisejícím s plnou mocí (a k takovým úkonům je dle dikce plné moci zmocněnec oprávněn), navíc je zde oprávnění uzavírat narovnání výslovně uvedeno.

Správní orgán I. stupně tedy považuje Dohodu o narovnání včetně ručitelského závazku za platně sjednanou, a pokud tedy došlo k platnému ukončení poskytování služeb a Smlouvy ke dni 31. 8. 2009, pak má správní orgán za to, že zde neexistuje právní titul, svědčící pro oprávněnost požadavku navrhovatele na plnění za srpen - prosinec 2010. Správní orgán rovněž poznamenává, že spor ve věci je vedený z titulu ceny požadované za tvrzené poskytnutí služby elektronických komunikací na základě navrhovatelem tvrzeného trvání Smlouvy a technických specifikací v období srpen - prosinec 2010. Pokud by navrhovatel požadoval částku z titulu ručitelského závazku, pak by k řešení věci nebyl příslušný správní orgán I. stupně, ale obecný soud.

Podmínka omezení spočívající v uzavírání smluv toliko do výše závazku 2.000.000,- Kč z plné moci byla dle názoru správního orgánu I. stupně splněna, neboť původní Smlouva stanovila pouze rámcové podmínky spolupráce, zatímco konkrétní parametry, rozsah služeb a ceny byly stanoveny v dokumentech, označovaných jako Specifikace služeb. První specifikace služeb podepsal za odpůrce Ing. Josef Vizváry dokonce již v roce 2008, specifikaci služeb, která ji nahrazovala, pak tatáž osoba podepsala dne 31. 1. 2009. K uvedenému dni již Ing. Josef Vizváry byl přitom prokazatelně oprávněn k podpisu takového dokumentu, právě na základě plné moci, jak popsáno výše. Správní orgán I. stupně poznamenává, že smluvní strany se po celou dobu trvání Smlouvy chovaly přesně tak, jak bylo ve Smlouvě dohodnuto, a tedy lze mít za to, že i ony samy považovaly původní Smlouvu s jednotlivými specifikacemi služeb za platnou. Ve specifikaci služeb ze dne 31. 1. 2009 byl, jak již výše uvedeno, stanoven rozsah služeb, adresa, délka závazku a cena služby. Při závazku na 24 měsíců a ceně služby 64.990,- Kč měsíčně tak celková výše závazku činila 1.559.760,- Kč, což nedosahuje částky 2.000.000,- Kč, stanovené jako hraniční výše pro to, aby závazek mohl podepsat zmocněnec odpůrce. Obdobně to platí i pro specifikaci služeb, kterou za odpůrce podepsal Ing. Josef Vizváry dne 28. 6. 2009. Tam byla sjednána cena za službu ve výši 30.000,- Kč měsíčně se závazkem na 36 měsíců. Celková cena závazku pak činila 1.080.000,- Kč, po připočtení jednorázového poplatku za připojení k síti ve výši 24.990,- Kč se pak celková výše závazku dostala na částku 1.104.990,- Kč, což rovněž hranice 2.000.000,- Kč nedosahuje. Každá poskytovaná služba je přitom co do místa, rozsahu, ceny a délky závazku určena právě až ve specifikaci služeb a to natolik určitě a individuálně (závazek byl sjednán na jinou službu, v jiném místě, na jinou dobu a za jinou cenu), že je v daném případě nutno z pohledu správního orgánu I. stupně každou specifikaci služeb posuzovat jako samostatný závazek (jednotlivý případ), a to zejména z pohledu finančního limitu, stanoveného jako hranice oprávnění pro zmocněnce k zavazování společnosti odpůrce.

Ing. Josef Vizváry byl tedy dle názoru správního orgánu I. stupně oprávněn uzavřít Dohodu o narovnání, která obsahovala ručitelský závazek. Byl-li totiž oprávněn podepsat původní závazek (a žádný z účastníků nadto v průběhu řízení netvrdil a ani neprokázal, že by tomu tak nebylo), byl tedy oprávněn následně přijmout i závazek ručitelský, navíc za

situace, kdy přímo v Dohodě o narovnání bylo sjednáno, že odpůrce bude ručit za závazky společnosti Agola Systém pouze do výše celkového závazku původního objednatele, tedy svého závazku.

Z výše uvedeného tedy plyne, že na platném uzavření Dohody o narovnání (a tedy ke skončení účinnosti Smlouvy ke dni 31. 8. 2009) nemohl nic změnit ani dopis odpůrce, nazvaný Oznámení nesouhlasu zmocnítele s překročením zmocněncova oprávnění ze dne 25. 11. 2009. Dohoda o narovnání byla sjednána platně, a navíc odpůrce zpochybnil toliko ručitelství závazek, nikoli Dohodu o narovnání jako takovou. Podrobněji se k tomuto správní orgán I. stupně vyjádří dále.

Nad rámec uvedeného správní orgán I. stupně konstatuje, že i kdyby byly ony specifikace služeb posuzovány jako jeden případ, odpůrce nikdy nezpochybnil oprávnění Ing. Josefa Vizváry k podepsání uvedených specifikací služeb, naopak řádně na jejich základě přijímal služby poskytované navrhovatelem, a za tyto služby platil, a to i přes skutečnost, že celková suma z obou specifikací služeb (byly-li by posuzovány jako jeden případ) by částku 2.000.000,- Kč jistě přesáhla. Rovněž tak odpůrce nikdy nezpochybnil uzavření Dohody o narovnání jako celku, zřejmě tedy i dle názoru odpůrce byl Ing. Vizváry oprávněn Dohodu o narovnání za něj uzavřít. Správní orgán I. stupně v této souvislosti dovozuje zpochybnění ručitelství závazku ze strany odpůrce jako tvrzení čistě účelové, obzvláště v případě, kdy odpůrce si mohl a měl být vědom, že navrhovatel uzavřel smlouvu o poskytování služeb elektronických komunikací s jiným subjektem, za jehož závazky má ručit právě odpůrce, přičemž převzetí ručitelství závazku bylo jednou z podmínek ukončení Smlouvy. Dle názoru správního orgánu I. stupně bylo uzavření smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací s jiným subjektem - společností Agola Systém - zřejmě již jen z podpisu Dohody o narovnání, a zejména pak z toho, že odpůrci nebylo ze strany navrhovatele dále (po uzavření Dohody o narovnání) nic fakturováno. Nelze rovněž přehlížet ani skutečnost, že ke zpochybnění oprávnění zmocněnce došlo až po cca třech měsících od uzavření Dohody o narovnání, tedy v době, kdy již byly po delší dobu poskytovány navrhovatelem služby společnosti Agola Systém v souladu s tím, co bylo sjednáno v Dohodě o narovnání, a v souladu se smlouvou č. 20090825 uzavřenou se společností Agola Systém. Jestliže tedy odpůrce zpochybnil z Dohody o narovnání toliko ručitelství závazek, který dle názoru správního orgánu I. stupně byl sjednán řádně a platně, a navíc ke zpochybnění nedošlo bez zbytečného odkladu, ale až po uplynutí několika měsíců, nelze dle správního orgánu I. stupně takovému úkonu přiřadit relevanci, a takový úkon nemá v daném případě žádné právní účinky, pokud jde o neplatnost ručitelství závazku a tím i celé Dohody o narovnání.

Správní orgán I. stupně dále poznamenává, že dle jeho názoru se případné neplatnosti Dohody o narovnání z důvodu neplatnosti ručitelství závazku nemůže dovolávat ani navrhovatel. Ten totiž nejenže nezmínil (a ani nezpochybnil) Dohodu o narovnání v návrhu na zahájení řízení, ale ke zpochybnění nedošlo ani dříve, neboť toto nebylo tvrzeno ani prokázáno při podání návrhu. Navrhovatel dokument, nazvaný Oznámení nesouhlasu s překročením zmocněncova oprávnění navrhl k důkazu až v průběhu řízení v příloze k podání ze dne 27. 5. 2013. Z razítka na dokumentu přitom plyne, že do dispozice navrhovatele se předmětný dokument dostal nejpozději dne 1. 12. 2009. Navrhovatel navíc na dopis nijak nereagoval, což ostatně potvrdil i ve svém vyjádření ze dne 27. 5. 2013, kde doslova uvádí, že: *„Navrhovatel vzal toto stanovisko odpůrce na vědomí, nepovažoval však v dané době za nezbytné na tento dopis odpůrce reagovat, a to jednoduše z toho důvodu, že v této době společnost Agola Systém řádně platila své závazky vůči navrhovateli, vyplývající ze smlouvy se společností Agola Systém“*. Navrhovatel tak dle názoru správního orgánu I. stupně sám přiznává, že nepovažoval tento úkon odpůrce za relevantní, protože považoval Dohodu o narovnání ze dne 31. 8. 2009 za platnou. To také potvrdil i on sám svým chováním, když nejenže neodstoupil od Dohody o narovnání, ale poskytoval společnosti Agola Systém služby, a za tyto služby přijímal odpovídající finanční protiplnění. Dle tvrzení navrhovatele společnost Agola Systém přestala plnit své závazky až v měsíci dubnu 2010,

tedy cca po 8 měsících poskytování služeb elektronických komunikací navrhovatelem (a po uzavření Dohody o narovnání).

Dále navrhovatel ve svém vyjádření ze dne 27. 5. 2013 uvádí, že: „*S ohledem na skutečnost, že nebyly splněny podmínky uvedené v dohodě o narovnání pro ukončení Smlouvy, platila tato Smlouva, uzavřená mezi navrhovatelem a odpůrcem i nadále po celý rok 2010. Ostatně odpůrce fakticky zpochybnil ve svém dopise ze dne 25. 11. 2009 platnost dohody o narovnání, čímž sám odpůrce fakticky potvrdil, že Smlouva (uzavřená mezi navrhovatelem a odpůrcem) zůstává nadále v platnosti*“. Obojí výše uvedené navrhovatel zopakoval i v posledním vyjádření ve věci ze dne 23. 10. 2013. Takový výklad navrhovatele nelze dle názoru správního orgánu akceptovat, a to z následujících důvodů. Navrhovatel jednak nedoložil, že by měl již dříve důvodné pochybnosti o platnosti Dohody o narovnání a v ní obsaženého ručitelského závazku. Naopak, jak již bylo uvedeno výše, navrhovatel zjevně považoval Dohodu o narovnání včetně ručitelského závazku za platnou a účinnou a na základě Dohody o narovnání uzavřel smlouvu o poskytování služeb elektronických komunikací se společností Agola Systém dne 1. 9. 2009, jak bylo dohodnuto. Navrhovatel neuvádí, že by s ním snad společnost Agola Systém odmítla uzavřít smlouvu, naopak uvádí, že do dubna 2010 (tedy cca 8 měsíců od uzavření Dohody o narovnání a od ukončení Smlouvy) probíhala spolupráce se společností Agola Systém řádně.

Navrhovatel dále uvádí, že odpůrce zpochybnil platnost Dohody o narovnání. Toto tvrzení navrhovatele správní orgán I. stupně nepovažuje za zcela přesné. Odpůrce nezpochybnil platnost Dohody o narovnání jako celku, ale jen platnost ručitelského závazku. Správní orgán I. stupně považuje však ručitelský závazek za platně sjednaný, důvody pro tento názor již byly uvedeny výše. Navrhovatel dále namítá, že podmínky, uvedené v Dohodě o narovnání nebyly splněny, a původní Smlouva tak nemohla být platně ukončena. Ani v tomto nemůže správní orgán I. stupně navrhovateli přisvědčit. V Dohodě o narovnání byly sjednány tři podmínky, které již byly uvedeny výše. Správní orgán I. stupně je zde pro přehlednost uvádí znovu. První podmínkou bylo, že společnost Agola Systém uzavře s navrhovatelem novou smlouvu o poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací. Tato podmínka byla dle názoru správního orgánu I. stupně splněna, neboť sám navrhovatel konstatuje, že až do dubna 2010 společnost Agola Systém za jím poskytované služby platila na základě uzavřené smlouvy č. 20090825. Z vyjádření, učiněných navrhovatelem dne 27. 5. 2013 a dne 20. 6. 2013 dále plyne, že nejméně do září 2010 neposkytoval odpůrci žádné služby, ani mu je neúčtoval. Odpůrce pak mohl být oprávněně přesvědčen, že podmínky, sjednané v Dohodě o narovnání jsou řádně plněny, spolupráce mezi navrhovatelem a společností Agola systém řádně probíhá na základě uzavřené smlouvy a že tak původní Smlouva na základě Dohody o narovnání skončila ke dni 31. 8. 2009. Pokud pak navrhovatel začal bez jakéhokoli důvodu zasílat odpůrci faktury (aniž prokázal, že by mu poskytoval jakékoli služby, neboť původní Smlouva zanikla dnem 31. 8. 2009), a následně odstoupil od Smlouvy, která již neexistovala, či dokonce vyúčtoval smluvní pokutu za porušení povinností z již zaniklé Smlouvy, pak žádný z těchto úkonů nemohl založit právo navrhovatele požadovat po odpůrci jakékoli plnění. Nadto navrhovatel, jak sám tvrdí, začal znovu zasílat faktury odpůrci až v září roku 2010, tedy zhruba rok po ukončení Smlouvy uzavřením Dohody o narovnání dne 31. 8. 2009. Po tuto dobu tedy zjevně spolupráce navrhovatele a společnosti Agola systém určitým způsobem probíhala, a správní orgán I. stupně může tedy vycházet z předpokladu, že mezi navrhovatelem a společností Agola systém byla nějaká smlouva v souladu s Dohodou o narovnání uzavřena. Druhou podmínkou bylo, že odpůrce bude mít vůči navrhovateli splněny všechny závazky plynoucí zejména z původní Smlouvy. Tuto podmínku považuje správní orgán I. stupně rovněž za splněnou, neboť lze předpokládat, že by v opačném případě navrhovatel nesouhlasil s uzavřením Dohody o narovnání, navíc žádná ze stran sporu nesplnění této podmínky nenamítla. Třetí podmínka spočívala v ručení odpůrce za závazky nového objednatele, a to v rozsahu maximálně do výše celkového závazku původního objednatele. Navrhovatel i zde zjevně vycházel z toho, že ručitelský závazek je platný, jinak by neměl důvod podepsat Dohodu o narovnání a uzavřít smlouvu se společností Agola Systém. Dále v Dohodě

o narovnání bylo sjednáno, že v případě nesplnění uvedených podmínek je navrhovatel oprávněn od Dohody o narovnání odstoupit.

Zde správní orgán I. stupně znovu podotýká, že dle jeho názoru podmínky sjednané v Dohodě o narovnání splněny byly, včetně toho, že ručitelský závazek byl platně sjednán. Dále pak správní orgán I. stupně poznamenává, že navrhovatel po celou dobu řízení netvrdil (a ani neprokázal), že by řádně odstoupil od Dohody o narovnání právě z důvodu nesplnění podmínek (nebo některé z nich). Naopak, navrhovatel poskytoval služby společnosti Agola Systém, a to dle vlastního tvrzení nejméně do dubna 2010. Dohoda o narovnání byla tedy platně sjednána, včetně ručitelského závazku, jakožto její součástí. Navrhovatel navíc mohl právě z titulu ručitelského závazku sjednaného v Dohodě o narovnání uplatnit částku, kterou mu společnost Agola Systém nezaplatila, na odpůrci. Ani v tomto případě však navrhovatel netvrdil a ani neprokázal, že by tak učinil. Navrhovatel sice tvrdil a prokázal, že pohledávky uplatnil v insolvenčním řízení, avšak ani poté, co insolvenční řízení bylo ukončeno (jak lze zjistit z veřejně přístupné části insolvenčního rejstříku) navrhovatel nedoložil, že by učinil jakékoli kroky k řádnému uplatnění práva postupem předpokládaným Dohodou o narovnání, tedy odstoupením od Dohody o narovnání.

Aktivita navrhovatele se v tomto řízení omezila toliko na tvrzení, že Dohoda o narovnání údajným nesplněním podmínek pozbyla platnosti, aniž by k tomuto svému tvrzení navrhl důkazy. Navrhovatel neprokázal ani to, že by byl ručitelský závazek neplatný, popř. sjednán v rozporu se zákonem, neprokázal ani to, že by mu bylo odmítnuto plnění na základě sjednaného ručitelského závazku, popř. z důvodu neplatnosti ručitelského závazku bylo plnění odpůrcem odmítnuto. Ručitelský závazek byl sice odpůrcem zpochybněn, avšak navrhovatel se o jeho uplatnění ani nepokusil, tudíž dle názoru správního orgánu I. stupně nemůže namítat neplatnost Dohody o narovnání, ani ručitelského závazku. Navrhovatel neprokázal, že by nebyla dodržena některá z dalších podmínek sjednaných v Dohodě o narovnání, a proto od ní navrhovatel odstoupil. Za této situace ovšem pouhé tvrzení navrhovatele, že původní Smlouva dále trvala, nemůže dle názoru správního orgánu I. stupně založit právní titul na zaplacení částky za poskytnuté služby elektronických komunikací, neboť původní Smlouvu je nutno považovat za platně ukončenou ke dni 31. 8. 2009 - dnem platného uzavření Dohody o narovnání. Nedostatek právního titulu nemůže zhojit ani navrhovatelovo následné odstoupení od původní Smlouvy (řádné doručení tohoto odstoupení odpůrci) a vyúčtování ceny za služby fakturami za srpen 2010 - prosinec 2010. Následné vyúčtování smluvní pokuty pak dle názoru správního orgánu I. stupně již postrádá jakoukoli relevanci vzhledem k tomu, že Smlouva byla ukončena k 31. 8. 2009 uzavřením Dohody o narovnání, a odpůrce tedy nemohl po tomto datu porušit Všeobecné podmínky navrhovatele, neboť ty jsou součástí Smlouvy a samostatně existovat nemohou.

Správní orgán I. stupně rovněž ve věci provedl k důkazu listiny, nazvané Žádost o povolení ke vstupu ze dne 17. 9. 2010 a Potvrzení o převzetí zařízení ze dne 23. 9. 2010. Po provedení těchto důkazů však má správní orgán I. stupně za to, že své tvrzení ohledně demontáže zařízení k poskytování služeb elektronických komunikací neprokázal ani navrhovatel ani odpůrce. Potvrzení o povolení ke vstupu ze dne 17. 9. 2010 prokazuje dle názoru správního orgánu I. stupně toliko skutečnost, že navrhovatelem mělo být demontováno z objektu, ve kterém původně podle Smlouvy poskytoval služby elektronických komunikací odpůrci, zařízení k poskytování služeb elektronických komunikací. Nadto předmětný dokument nebyl adresován přímo odpůrci, ale společníku odpůrce - společnosti PODA, a.s. Z dokumentu, nazvaného Potvrzení o převzetí zařízení ze dne 23. 9. 2010, pak sice správní orgán dovodil, že navrhovatel od společnosti PODA, a.s. převzal určitá zařízení, předmětná zařízení jsou však v dokumentu specifikována natolik obecně a neurčitě (chybí např. typové označení, výrobní číslo apod.), že dle názoru správního orgánu I. stupně není možno určit, jaké zařízení bylo demontováno, a jaké služby a jakému subjektu (či zda vůbec nějaké služby) byly prostřednictvím těchto zařízení poskytovány. Pro úplnost však správní orgán I. stupně dodává, že i kdyby bylo prokázáno, jaké zařízení a kdy bylo demontováno, nebylo by to ve věci relevantní, neboť, jak správní orgán I. stupně dovodil již výše, Smlouva

mezi navrhovatelem a odpůrcem byla ukončena ke dni 31. 8. 2009. S předmětným zařízením tedy mohl po ukončení Smlouvy navrhovatel nakládat dle svého uvážení.

Odpůrce v rámci svého vyjádření ze dne 9. 5. 2013, ve kterém mj. brojí proti výši úroku z prodlení, požadovaného navrhovatelem a proti smluvní pokutě, odkázal na nálezy Ústavního soudu České republiky sp. zn. I. ÚS 728/10 a rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu sp. zn. 13613/2008-603. Nálezy Ústavního soudu obecně jsou považovány za součást práva a jako takové je není třeba k důkazu provádět. Totéž lze říci o rozhodnutích Českého telekomunikačního úřadu, který svá rozhodnutí zná z vlastní činnosti. Správní orgán I. stupně považuje nadto za nadbytečné zabývat se výši požadovaného úroku z prodlení, popř. oprávněností či výši vyúčtované smluvní pokuty, vyčíslené na faktuře č. 2101700006 na částku 651.049,- Kč, splatné dne 29. 12. 2010. Byla-li totiž dle názoru správního orgánu I. stupně Dohoda o narovnání uzavřena platně, a Smlouva tak ke dni 31. 8. 2009 skončila, tak nemohl odpůrce po tomto datu porušit Smlouvu (neboť smlouva již nebyla účinná) nebo se opozdit s placením za poskytnuté služby či porušit jiné povinnosti ze Smlouvy. Navrhovatel tak nebyl oprávněn požadovat na odpůrci nejen peněžité plnění za služby, jejichž poskytnutí nebylo prokázáno, ale ani úrok z prodlení (neboť prodlení nemohlo nastat), nebo vyúčtovat jakoukoli smluvní pokutu (neexistovala povinnost, která by mohla být porušena). Neexistuje-li oprávnění vyúčtovat úrok z prodlení či smluvní pokutu jako takovou, je pak podle správního orgánu I. stupně nadbytečné zabývat se konkrétní výší úroku z prodlení, či oprávněností požadavku na zaplacení smluvní pokuty nebo její výší.

Mezi účastníky řízení nevznikl v jeho průběhu žádný spor o to, zda a kdy byly uzavřeny jednotlivé technické specifikace, a mezi účastníky nebylo v průběhu řízení sporu ani o rozsah, funkčnost či kvalitu služeb, poskytovaných navrhovatelem odpůrci po dobu trvání Smlouvy, tj. do 31. 8. 2009. Navrhovatel konkretizoval uzavření Smlouvy a jednotlivých specifikací služeb ve svém podání ze dne 27. 5. 2013, a odpůrce uzavření Smlouvy potvrdil ve svém vyjádření ze dne 23. 10. 2013. Odpůrce přitom nijak nerozporoval uzavření jednotlivých specifikací služeb, ani nenamítal, že by služby nebyly poskytovány řádně a ve sjednané kvalitě. Nadto, jak již správní orgán I. stupně uvedl výše, smluvní strany se po celou dobu trvání Smlouvy chovaly přesně tak, jak bylo ve Smlouvě dohodnuto, a tedy lze mít za to, že i strany samy považovaly původní Smlouvu s jednotlivými specifikacemi služeb za platnou. S ohledem na uvedené považuje správní orgán I. stupně za nadbytečné provádět důkazy, doložené navrhovatelem v příloze podání ze dne 27. 5. 2013, a to Protokol o předání služby ze dne 26. 9. 2008, Protokol o předání hardware z téhož dne, Protokol o předání služby ze dne 31. 1. 2009, Protokol o předání služby ze dne 24. 6. 2009, a protokol o předání hardware z téhož dne.

Správní orgán I. stupně má rovněž zato, že odpůrce ke dni uzavření Dohody o narovnání splnil své případné finanční závazky vůči navrhovateli, neboť ten jednak souhlasil s uzavřením Dohody o narovnání, a ani následně v průběhu řízení netvrdil, že by odpůrce nesplnil své závazky z původní Smlouvy. Na základě této skutečnosti neprováděl správní orgán I. stupně ani výpis ze saldokonta společnosti odpůrce.

Navrhovatel navrhl k důkazu rovněž dokumenty, týkající se vztahu mezi navrhovatelem a společností Agola systém. Takový vztah však není předmětem tohoto řízení, obzvláště za stavu, kdy Smlouva mezi navrhovatelem a odpůrcem skončila ke dni 31. 8. 2009, a vztah navrhovatele a společnosti Agola systém započal až dne 1. 9. 2009 na základě smlouvy, uzavřené téhož dne. Správní orgán I. stupně se proto vztahem navrhovatele a společnosti Agola systém v tomto řízení nezabýval a považoval tak za nadbytečné provádění těchto důkazů - smlouva se společností Agola systém ze dne 1. 9. 2009 č. 20090825, saldokonto ze dne 31. 5. 2013, faktura č. 2100402713, faktura č. 2100403174, faktura č. 2100403227, faktura č. 2100403731, faktura č. 2100404181, faktura č. 2100404233, faktura č. 2010300217, a faktura č. 2100404688. Smlouva se společností Agola systém byla doložena jako příloha podání navrhovatele ze dne 27. 5. 2013, ostatní uvedené dokumenty pak jako příloha podání navrhovatele ze dne 20. 6. 2013.

Lze tedy uzavřít, že podle správního orgánu I. stupně navrhovatel neprokázal existenci právního titulu k tomu, aby mohl v rámci řízení podle § 127 zákona o elektronických komunikacích požadovat po odpůrci zaplacení částky za období srpen 2010 - prosinec 2010 za neuhrazené faktury za poskytnuté služby elektronických komunikací s příslušenstvím a smluvní pokutu za předčasné ukončení Smlouvy. Navrhovatel neprokázal dokonce ani to, že by vůbec nějaké služby poskytoval, byť by byly poskytovány bez uzavřené písemné smlouvy. Dohoda o narovnání byla sjednána platně, a tudíž původní Smlouva mezi navrhovatelem a odpůrcem tak ke dni 31. 8. 2009 (den podpisu Dohody o narovnání) skončila. Navrhovatel neprokázal, že by došlo k úkonu, na základě kterého by mohla být Dohoda o narovnání považována za neplatnou, např. z důvodu odstoupení od Dohody o narovnání pro nesplnění podmínek. Správní orgán dovedil, že platně byl v Dohodě o narovnání rovněž sjednán ručitelství závazek, zde totiž neprokázal odpůrce, že by ručitelství závazek byl sjednán v rozporu s plnou mocí, udělenou zmocněnci Ing. Josefu Vizváry, a tím, že by nebyly naplněny všechny podmínky k platnosti Dohody o narovnání. Navíc i z chování stran sporu v průběhu času je dle názoru správního orgánu I. stupně možno dovodit, že Dohodu o narovnání považovaly za platnou, a měly úmysl se jí řídit. Navrhovatel netvrdil ani neprokázal, že by od Dohody o narovnání platně odstoupil. Smlouva, uzavřená mezi navrhovatelem a odpůrcem tedy skončila ke dni 31. 8. 2009.

Oprávněnost požadavku na zaplacení částky v celkové výši 1.154.802,- Kč z titulu úhrady ceny za služby elektronických komunikací (503.753,- Kč) a smluvní pokuty za porušení smluvní povinnosti (651.049,- Kč) tak nebyly v tomto řízení prokázány. Navrhovatel by dle názoru správního orgánu I. stupně mohl požadovat po odpůrci plnění patrně pouze z titulu ručitelství závazku sjednaného v Dohodě o narovnání za předpokladu, že by jeho nároky nebyly uspokojeny v insolvenčním řízení vedeném proti společnosti Agola Systém. Pro úplnost správní orgán I. stupně opakuje, že řešení sporu z ručitelství závazku by příslušelo obecnému soudu, nikoli správnímu orgánu.

Na základě výše uvedeného byl proto návrh navrhovatele zamítnut, jak uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

K výroku II., kterým bylo rozhodnuto o náhradě nákladů řízení lze uvést, že odpůrce měl ve věci samé plný úspěch, proto má podle § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích vůči procesně neúspěšnému navrhovatel právo, aby mu v plném rozsahu nahradil náklady, které účelně vynaložil k uplatňování svého práva. Náklady řízení odpůrce se sestávaly z odměny za zastupování advokátem dle § 10 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, za 8 úkonů právní služby spočívajících v převzetí věci, seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí dne 22. 4. 2013, vyjádření ve věci dne 7. 5. 2013, 27. 5. 2013, 10. 6. 2013, 9. 7. 2013 a 23. 10. 2013, a účast při provádění dokazování dne 21. 11. 2013, a 1.000,- Kč, celkem 8.000,- Kč, dále z náhrady hotových výdajů za 8 režijních paušálů á 300,- Kč dle § 13 odst. 3 citované vyhlášky, celkem 2.400,- Kč a 21 % DPH ve výši 2.184,- Kč. Za řízení před správním orgánem tak činí náklady částku 12.584,- Kč vč. DPH, kterou je navrhovatel povinen uhradit odpůrci k rukám jeho právního zástupce ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí. Tato lhůta je dle názoru správního orgánu I. stupně pro splnění povinnosti přiměřená, a sám odpůrce žádnou lhůtu, do kdy by mu měly být náklady řízení zaplacený, neuvědl.

Na základě shora popsané úvahy jsem rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrocih tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti rozhodnutí lze podat rozklad ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí k Radě Českého telekomunikačního úřadu, prostřednictvím předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu.

Rozklad je možno učinit písemně na adresu: Český telekomunikační úřad, odbor legislativní a právní, pošt. přihrádka 02, 225 02 Praha 025, nebo ústně do protokolu. Písemné vyhotovení rozkladu se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis.

Rozklad lze podat rovněž přímo do datové schránky Českého telekomunikačního úřadu: a9qaats nebo na adresu: podatelna@ctu.cz v případě, kdy účastník disponuje uznávaným elektronickým podpisem.

Ing. Mgr. Jaromír Novák
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu

DS

VYPRAVENO DNE - 4 -04- 2014